

prof. dr hab. Marcin Tadeusz Łukaszewski
Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie

RECENZJA

**w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego
dr Annie Szarapce
w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki muzyczne,
wszczętym przez Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
dnia 30 czerwca 2023 roku (Uchwała nr 137/29023) na podstawie wniosku Kandydatki
z dnia 25 marca 2023 roku**

1. Podstawowe dane o Kandydatce

Pani doktor Anna Szarapka jest zatrudniona w Państwowym Zespole Szkół Muzycznych im. Artura Rubinsteina w Bydgoszczy oraz na Wydziale Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego tamże. Kandydatka posiada stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o sztuce, nadany dnia 15 lutego 2010 r. przez Wydział Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie (promotor: prof. dr hab. Marek Podhajski, recenzenci: dr hab. Jagna Dankowska, dr hab. Barbara Gogol-Droźniakiewicz). Habilitantka jest absolwentką Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w zakresie teorii muzyki. Wiedzę uzupełniała na Podyplomowych Studiach Teorii Muzyki w Uniwersytecie (wówczas Akademii) Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Jej zainteresowania badawcze, zorientowane w głównej mierze na muzyce polskiej XX i XXI wieku, zaowocowały szeregiem publikacji, monografią autorską, udziałem w licznych konferencjach naukowych oraz bogatym dorobkiem popularyzatorskim. Te osiągnięcia omawiam w dalszych punktach recenzji.

2. Dorobek Kandydatki w dziedzinie sztuk muzycznych (specjalność: teoria muzyki)

Dr Anna Szarapka ma na swoim koncie jedną monografię autorską (*Władysław Walentynowicz – twórca, pedagog i organizator życia muzycznego*, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk 2017, ss. 641, ISBN 978-83-933415-8-0), będącą wydrukowaną wersją Jej rozprawy doktorskiej. Współpracowała również w przygotowaniu do wydania monograficznej płyty CD z utworami Walentynowicza, która jest – jak podaje w wykazie osiągnięć – kompatybilna z monografią, oraz z Wydawnictwem Muzycznym Contra i Wydawnictwem Eufonium nad opublikowaniem dziewięciu partytur utworów Walentynowicza (opracowała do nich noty biograficzne i opisy utworów).

Jako dzieło w postępowaniu habilitacyjnym Kandydatka zgłosiła 11 artykułów powiązanych tematycznie (omawiam je w punkcie 3 recenzji). Ponadto, wykazała publikację rozdziałów w monografiach wieloautorskich ogłoszonych przez wydawnictwa akademii muzycznych głównie w Bydgoszczy, częściowo w Warszawie, jednostkowo w Łodzi, a także przez takie

wydawnictwa, jak: Athenae Gedanenses, Margrafesen oraz Stowarzyszenie im. Andrzeja Szwalbego „Dziedzictwo”. Łącznie jest to 18 rozdziałów w monografiach, w tym 12 opublikowanych przed uzyskaniem stopnia doktora, zaś sześć – po uzyskaniu tego stopnia. Tematyka tekstów jest zróżnicowana – można w niej wyodrębnić kilka obszarów badawczych: 1) życie muzyczne w Bydgoszczy (są to: *Krytyka muzyczna na łamach „Dziennika Bydgoskiego” w latach 1920-1939; Działalność muzyczna Towarzystwa Miłośników Miasta Bydgoszczy w latach 1923-2003; Międzynarodowy Konkurs Młodych Pianistów „Arthur Rubinstein in memoriam”; Kolekcja pianin i fortepianów im. Andrzeja Szwalbego; Wartość narodowa i historyczna Kolekcji pianin i fortepianów im. Andrzeja Szwalbego*); 2) aspekty twórczości kompozytorów polskich (*Wybrane problemy twórczości orkiestrowej Piotra Perkowskiego; Narracyjność w „Dram” na orkiestrę Mariana Borkowskiego; Marian Gordiejuk – kompozytor i pedagog; Mieczysław Kowalski – organista, dyrygent i kompozytor; Bohdan Riemer – twórca i animator kultury; Aspekty pedagogiczne utworów fortepianowych Władysława Walentynowicza*); 3) prace o zróżnicowanej tematyce, bez związków między sobą (*Muzyka w systemie filozoficznym Immanuela Kanta; Wieloaspektowość techniki serialnej w „Wariacjach fortepianowych op. 27” Antona Weberna; Integracja formy w „Symfonii fantastycznej” Hectora Berliozy; Muzyka i mit tragiczny; Jeśli coś kochasz, wypuść to na wolność; Problemy pianistyki polskiej w świetle wykładu Władysława Walentynowicza; Misja szkoły muzycznej w kontekście wartości edukacji muzycznej we współczesnym świecie – wyniki ankiet przeprowadzonych wśród młodzieży szkoły muzycznej II stopnia*).

Poza powyższymi pracami, które Autorka wykazała jako „rozdziały w monografiach”, przedstawia spis prac ujętych jako „artykuły” ogłoszone w czasopiśmie oraz uczelnianych seriach wydawniczych. Ich tematyka jest analogiczna jak wskazane publikacje powyżej, czyli dotyczy życia muzycznego Bydgoszczy, Pomorza i Kujaw (*Rola krytyki muzycznej w Bydgoszczy w latach 1945-1960; Chóry kościelne w latach 1945-2000; Regina Kirkiłło-Stacewicz – śpiewaczka i pedagog; Nestorzy bydgoskich organistów: Szczepan Jankowski i Mieczysław Kowalski; Międzynarodowy Konkurs Młodych Pianistów „Arthur Rubinstein in memoriam; Andrzej Szwalbe – skromny, uparty, cierpliwy*); twórczości kompozytorskiej (*Narodziny awangardy; „Magnificat” Krzysztofa Pendereckiego jako niejasny komunikat estetyczny w kontekście biblijnych i muzycznych kodów kulturowych; „Frauenliebe und Leben op. 42” Roberta Schumanna do tekstu Adalberta Chamisso – próba analizy integralnej; Życie i talent oddał muzyce polskiej. Zygmunt Noskowski – twórca, pedagog, dyrygent, popularyzator muzyki*); hermeneutyki (*„Mazurki” Fryderyka Chopina jako „zjawisko nasycone wiedzą o wspólnocie i mające odniesienie do sfery wewnętrzności”*); Władysława Walentynowicza (*Władysław Walentynowicz – twórca, pedagog i organizator życia muzycznego; O poetyce twórczości kompozytorskiej Władysława Walentynowicza*).

Łącznie Kandydatka wykazała 43 artykuły naukowe i rozdziały w monografiach wieloautorskich, z których 11 stanowi jednotematyczny ciąg publikacji, 18 zostało opublikowanych w monografiach (12 przed uzyskaniem stopnia doktora, 6 po uzyskaniu tego stopnia), 14 wykazanych jako artykuły (8 przed uzyskaniem stopnia doktora, 6 po uzyskaniu tego stopnia).

Uzupełnieniem opublikowanych artykułów naukowych i rozdziałów w monografiach wieloautorskich jest udział Habilitantki w licznych konferencjach naukowych i naukowo-artystycznych, a także wystąpienia innego rodzaju (wykłady, okolicznościowe referaty, prezentacje poza konferencjami) – ogółem 11 referatów wygłoszonych przed uzyskaniem stopnia doktora, 31 po uzyskaniu tego stopnia. Tematyka wystąpień była zbliżona do publikacji, a niektóre referaty zostały ogłoszone w formie artykułów, o których już była mowa w niniejszej recenzji. Najczęściej Kandydatka wygłaszała referaty podczas konferencji organizowanych w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, nadto w Akademiach Muzycznych w Warszawie, Gdańsku, Wrocławiu, w Akademii Jana Długosza w Częstochowie, Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, w szkołach muzycznych w Toruniu i Inowrocławiu, jak również w innych miejscach, jak Skarbiec Kultury Europejskiej w Barczewie czy Dom Polski w Bydgoszczy. Ponadto, Kandydatka brała udział w komitetach organizacyjnych w pięciu konferencjach naukowych.

Poza omówioną wyżej aktywnością pani doktor Anny Szarapki na uwagę zasługuje Jej działalność popularyzatorska. Jako krytyk muzyczny ogłosiła Ona kilkadziesiąt recenzji i artykułów m.in. w „Ruchu Muzycznym”, „Kwartalniku Artystycznym”, „Promocjach Kujawsko-Pomorskich”, „Kujawach i Pomorzu”, „Poradniku Muzycznym” i „Gazecie Wyborczej” (w wykazie osiągnięć dołączonym do dokumentacji ujęła 50 wybranych). Poza nimi podejmowała pracę popularyzatorską na rzecz edukacji muzycznej – sporządziła szereg multimedialnych materiałów z historii muzyki, opublikowanych na Zintegrowanej Platformie Edukacyjnej w ramach tzw. e-podręczników.

Jest również autorką szeregu haseł biograficznych napisanych do dwóch wersji słownika biograficznego pod redakcją Marka Podhajskiego: *Kompozytorzy polscy 1918-2000* (Gdańsk – Warszawa 2005) i *Polish Music – Polish Composers* (Gdańsk – Lublin 2013). Wersja polska była realizowana w ramach projektu naukowo-badawczego nr 1 H01E 01016 dofinansowanego przez KBN (kierownik projektu: prof. dr hab. Marek Podhajski).

Kandydatka wykazała również w ramach działalności popularyzatorskiej prowadzenie zróżnicowanych koncertów i wygłoszenie prelekcji – łącznie 53, w tym 14 przed uzyskaniem stopnia doktora, pozostałe po uzyskaniu tego stopnia. Były to prelekcje w takich miejscach, jak m.in. Filharmonia Pomorska w Bydgoszczy, Akademia Muzyczna tamże, szkoły muzyczne i kościoły w Bydgoszczy i innych miejscach (sale konferencyjne hoteli, muzea itp.). Zwraca uwagę ograniczenie się Kandydatki w tej działalności do rodzinnej Bydgoszczy.

Poza powyższymi działaniami Anna Szarapka była zaangażowana w organizację szeregu edycji Międzynarodowego Konkursu dla Młodych Pianistów Arthur Rubinstein in memoriam. Jak wykazała, Jej działalność jako wiceprezesa i prezesa Towarzystwa Mozartowskiego w Bydgoszczy obejmowała współorganizację konkursu, prowadzenie przesłuchań i koncertów inauguracyjnych oraz III etapu z towarzyszeniem Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Pomorskiej i Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus im. Jerzego Semkowa, koncerty laureatów oraz uroczystości rozdania nagród (łącznie brała udział w pracach organizacyjnych pięciu edycji).

Anna Szarapka jest członkiem pięciu organizacji pozarządowych: Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych (członek), Towarzystwa Mozartowskiego w Bydgoszczy (wice-

prezes w latach 1994 -2020, prezes od 2020 r.), Stowarzyszenia im. Andrzeja Szwalbego „Dziedzictwo” (członek Komisji rewizyjnej I kadencji w latach 2013-2015), Fundacji na rzecz Młodzieży Muzykującej Viva-Musica (członek Zarządu, członek Rady Fundatorów, przewodniczący Rady Fundatorów), Stowarzyszenia Sanctus Paulus (członek).

Zgłoszony w postępowaniu habilitacyjnym dorobek Kandydatki oceniam pozytywnie i przyjmuję bez zastrzeżeń.

3. Dzieło artystyczne w postępowaniu habilitacyjnym

3.1. Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych

Jako dzieło artystyczne podlegające ocenie w postępowaniu Kandydatka przedstawiła cykl 11 powiązanych tematycznie artykułów naukowych, objętych wspólnym tytułem *Inspiracje religijne i sakralne w twórczości kompozytorów Pomorza i Kujaw po 1945 roku*. Na cykl złożyły się następujące artykuły:

1. *Twórczość sakralna Michała Dobrzyńskiego jako muzyczny obraz tekstu*, w: *Muzyka sakralna w europejskim przekazie kulturowym. Historia – kryteria – współczesność*, red. J. Bramorski, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk 2012, ISBN: 978-83-936400-2-7, s. 145-165.

2. *„Hymny Maryjne” Andrzeja Cwojdzńskiego do słów Romana Brandstaettera*, w: *Muzyka sakralna w wymiarze kulturowo-edukacyjnym. Inspiracje i wyzwania*, red. ks. J. Bramorski, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk 2013, ISBN: 978-83-936400-3-4, s. 213-151.

3. *Muzyka religijna Bohdana Riemera*, w: *Czasy – muzyka – twórcy*, red. Michał Zieliński, Wydawnictwo uczelniane Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2014, ISBN: 978-83-61262-41-1, s. 155-170.

4. *Msza w twórczości kompozytorów Pomorza i Kujaw*, w: *Czasy – muzyka – twórcy*, red. Michał Zieliński, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2014, ISBN: 978-83-61262-41-1, s. 109-133.

5. *Warstwa brzmieniowa w „Missa in memoriam Beati Georgii Popieluszko” na chór mieszany i małą orkiestrę symfoniczną Łukasza Urbaniaka*, w: *Twórca wobec wymogów współczesnej liturgii*, red. Marta Kierska-Witczak, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, Wrocław 2019, ISBN: 978-83-65473-15-8, s. 55-74.

6. *Symbol w Apokalypsis Marcina Gumiełi*, w: *Muzyka sakralna wobec współczesnych wyzwań kulturowych*, red. ks. Jacek Bramorski, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk 2014, ISBN: 978-83-64615-02-3, s. 236-260.

7. *„Apokalipsa św. Jana” w trzech interpretacjach muzycznych kompozytorów Pomorza i Kujaw*, „Edukacja muzyczna”, cz. 9, red. Marta Popowska, Wydawnictwo Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, Częstochowa 2014, ISSN 1895-8079, s. 131-148.

8. *Twórczość religijna Andrzeja Cwojdzńskiego w aspekcie polskiej duchowości XX wieku*, w: *Cantare amantis est. Wieloautorska monografia naukowa z okazji 80. urodzin ks. prof. dr.*

hab. Ireneusza Pawlaka, red. ks. W. Hudek, ks. P. Wiśniewski, Wydawnictwo Polihymnia, Lublin 2015, ISBN: 978-83-7847-253-7, s. 253-267.

9. *Walory edukacyjne wybranych utworów religijnych Andrzeja Cwojdziańskiego*, w: *Kulturowe i edukacyjne konteksty muzyki religijnej*, red. E. Szczurko, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2016, ISBN: 978-83-61262-81-7, s. 143-162.

10. *Od lęku do nadziei – przesłanie religijnych kompozycji Bernadetty Matuszczak*, w: *Tradycja i współczesność w muzyce sakralnej*, red. ks. Jacek Bramorski, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk 2015, ISBN 978-83-64615-13-9, s. 139-154.

11. *Inspiracje biblijne w łacińskiej twórczości sakralnej Marcina Kopczyńskiego*, w: *Biblia i muzyka – źródło inspiracji*, red. Monika Karwaszewska, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk 2021, ISBN: 978-83-64615-48-1, s. 311-346.

Zgłoszone do oceny artykuły zostały opublikowane w monografiach wieloautorskich Akademii Muzycznych w Gdańsku, Bydgoszczy, Wrocławiu, w Wydawnictwie Polihymnia w Lublinie oraz w czasopiśmie „Edukacja Muzyczna” Akademii Jana Długosza (obecnie Uniwersytet) w Częstochowie. Tematem przewodnim wszystkich tekstów jest twórczość o tematyce religijnej. Autorka prowadziła badania nad muzyką kompozytorów związanych z Bydgoszczą, głównie młodszego pokolenia (Michał Dobrzyński, Marcin Gumiela, Łukasz Urbaniak, Marcin Kopczyński), a także twórców starszego pokolenia (Bohdan Riemer, Bernadetta Matuszczak, Andrzej Cwojdziański, Zbigniew Bargielski), których łączy życie i twórczość na Pomorzu i Kujawach. Większość artykułów dotyczy dorobku jednego kompozytora, zaś dwa są poświęcone gatunkom mszy i Apokalipsy. Tak więc, powiązanie tematyczne 11 przedstawionych do oceny tekstów odnosi się dość ogólnie do wątków sakralnych (czy szerzej: religijnych) oraz działalności wymienionych twórców na obszarze Pomorza i Kujaw. Na uwagę zasługuje przyjęta metodologia badań, którą Autorka omawia w Autoreferacie (zob. punkt 4 recenzji).

3.2. Monografia Władysław Walentynowicz – twórca, pedagog i organizator życia muzycznego

Szczególnym osiągnięciem w dorobku dr Anny Szarapki jest książka o życiu i twórczości Władysława Walentynowicza. Jest to dzieło imponujące, zarysowane szeroko, obejmujące całokształt kolei życia i zróżnicowanego dorobku kompozytora, pedagoga i działacza muzycznego. Praca została podzielona na trzy części: w pierwszej Autorka omawia losy Walentynowicza. Wykorzystała w tym celu m.in. metodę interpretacji integralnej Tomaszewskiego i elementy hermeneutyki. Stworzyła barwny obraz wybitnego gdańskiego artysty. W części drugiej omówiono dorobek kompozytorski Walentynowicza, zaś w trzeciej inne formy jego aktywności. Rozwój twórczości, jej fazy i przemiany, Autorka analizuje w oparciu o model inwariantny dziejów życia twórcy, sformułowany przez Mieczysława Tomaszewskiego. Książkę uzupełniają liczne, drobiazgowo opracowane aneksy, z których najcenniejszym jest pamiętnik kompozytora. Monografia jest bardzo ważnym przyczynkiem do badań nad kulturą muzyczną Trójmiasta.

Dzieło artystyczne zgłoszone w postępowaniu habilitacyjnym Kandydatki oceniam pozytywnie i przyjmuję bez zastrzeżeń.

4. Autoreferat

Punktem zwrotnym w działaniach badawczych Kandydatki była polisemiczność oraz otwartość dzieła, dopuszczająca jego wielorakie interpretacje. Polisemiczność stała się dla Autorki wartością zachęcającą do podjęcia studiów nad dziełem muzycznym. Z kolei, jak podkreśla, filozofia Romana Ingardena i jego poszukiwanie tożsamości utworu – od idei przez realizację wykonawczą, do kodów i znaczeń kulturowych, wyznaczyło zakres Jej zainteresowań, badań i poszukiwań. Obok autoanalizy credo naukowo-badawczego Kandydatka wskazuje jako ważny w swojej działalności lokalny patriotyzm, który wyraża się badaniami i publikacjami nad twórczością muzyczną i życiem muzycznym Pomorza i Kujaw, ze szczególnym uwzględnieniem Bydgoszczy. Prowadzi również bogatą działalność popularyzatorską w tym zakresie, wygłaszając prelekcje podczas koncertów i publikując artykuły w prasie lokalnej i ogólnopolskiej. W Autoreferacie wskazuje ten nurt swojej aktywności jako ważny.

Dr Anna Szarapka opisuje przebieg swojego wykształcenia począwszy od szkoły średniej, poprzez studia wyższe w bydgoskiej Akademii Muzycznej, intensywną działalność w kole naukowym w tym czasie, podjęcie szeregu inicjatyw naukowych tuż po studiach, następnie odbywanie studiów podyplomowych teorii muzyki w Akademii Muzycznej w Warszawie, aż do uzyskania stopnia doktora. Omawia nadto w tej części Autoreferatu swoją działalność dydaktyczną prowadzoną w trzech jednostkach: Państwowym Zespole Szkół Muzycznych im. A. Rubinsteina, Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego (w której pracowała przez rok) oraz w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, gdzie pracuje od 2019 roku do dziś.

Kandydatka omawia również w skrócie swoje badania nad popularyzacją życia i twórczości gdańskiego kompozytora Władysława Walentynowicza. Do tego obszaru, który zgłosiła jako osiągnięcie do oceny w postępowaniu habilitacyjnym oprócz cyklu 11 artykułów, jest dołączona wspomniana książka, będąca (jak już nadmieniałem wcześniej) zmienioną wersją dysertacji doktorskiej, towarzysząca książce płyta CD z wyborem twórczości tego kompozytora, nad przygotowaniem której Habilitantka miała istotny wpływ jako pomysłodawczyni projektu, dokonała wyboru utworów na koncerty, z których pochodzi nagranie utrwalone w albumie; a także zestaw partytur utworów Walentynowicza, wydanych Jej staraniem, z Jej komentarzem krytycznym i biogramem twórcy. Zgłoszone działania jako osiągnięcie uzupełniają ponadto, wykazane przez Kandydatkę w innym miejscu, artykuły naukowe i publicystyczne poświęcone Walentynowiczowi.

Omawiając w Autoreferacie cykl powiązanych tematycznie artykułów Autorka wychodzi od prezentacji metodologii badań. Podstawą orientacji metodologicznej była dla Niej metoda interpretacji integralnej Mieczysława Tomaszewskiego. Wykorzystała ponadto metodę hermeneutyki muzycznej, powołując się na refleksje i metodologię Marii Piotrowskiej. Odnosi się również do badań Stanisława Dąbka nad muzyką o tematyce religijnej – określoną przez

tego badacza jako orientacja duchowa muzyczno-symboliczna. Kandydatka odwołuje się ponadto do refleksji zaczerpniętych z badań nad literaturą, wyrażonych przez Romana Jakobsona, który używa określenia meta-język, ważnego dla Kandydatki w analizach tekstów słownych omawianych dzieł o tematyce religijnej. W Jej badaniach pomocne były również semiotyka i neoretoryka. Następnie Autorka omawia komponenty konstytutywne badanych dzieł, tj. cechy warstwy literackiej i brzmieniowej. Wyróżnia tu: 1) ujęcie tradycyjne, w którym dzieło w całości jest podporządkowane liturgii, bezpośrednio jej służy i jest z liturgią funkcjonalnie powiązane; 2) ujęcie związane z postawą „umiarkowanego indywidualizmu”, w którym kompozytor odnosi się do liturgii, jednakże w sposób swobodny; 3) ujęcie skrajnie zindywidualizowane, które jest osobistą interpretacją obrzędu liturgicznego. W dalszej części Szarapka analizuje wybrane aspekty dzieła muzycznego (fakturę, technikę kompozytorską, styl muzyczny, elementy archaizacji, ekspresję i przesłanie – związane z teorią komunikacji), zwraca też uwagę na bogato stosowane przez kompozytorów figury retoryczno-muzyczne.

Dalsza część Autoreferatu odsłania bogatą działalność pedagogiczną i animacyjno-organizacyjną Kandydatki. Omawia tu prace badawcze i popularyzatorskie dotyczące kolekcji fortepianów i pianin Andrzeja Szwalbego. Rysuje współpracę z następującymi instytucjami: Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie, Zespołem Szkół Muzycznych im. K. Szymanowskiego w Toruniu, Akademią Muzyczną im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, Polską Fundacją Muzyki Kameralnej Art Mintaka, Związkiem Kompozytorów Polskich (Oddział w Bydgoszczy), Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach, Narodowym Instytutem Muzyki i Tańca w Warszawie. Współpraca ta, szeroko zakrojona, obejmuje zróżnicowane działania, jak koordynacja i konsultacja różnych projektów, prelekcje podczas koncertów i festiwali. Ponadto Kandydatka wymienia i krótko omawia organizowane w latach 2015-2022 interdyscyplinarne projekty obejmujące wykłady, seminaria, konferencje i koncerty. Ich autorską ideą było, jak zaznacza, łączenie refleksji naukowej z wykonawstwem muzycznym.

W Autoreferacie wymieniono i opisano jeszcze wiele innych działań podejmowanych przez Kandydatkę, których nie ma tu potrzeby już szczegółowo analizować – jest to dorobek imponujący, zróżnicowany, niezwykle wartościowy i potrzebny. Szereg działań (w tym prace badawcze) na rzecz lokalnego środowiska są niezbędne dla utrwalenia lokalnej kultury od zapomnienia i podzielenia się nią ze środowiskiem ogólnopolskim (stąd udział w licznych sesjach i konferencjach naukowych, artykuły naukowe i popularnonaukowe).

Autoreferat Kandydatki oceniam pozytywnie i przyjmuję bez zastrzeżeń.

KONKLUZJA

Reasumując, pragnę stwierdzić: dorobek naukowo-badawczy i popularyzatorski, Autoreferat oraz publikacje wskazane jako szczególne osiągnięcia (dzieło artystyczne), tj. monografię autorską o Władysławie Walentynowiczu oraz cykl 11 powiązanych tematycznie artykułów dr Anny Szarapki przyjmuję bez zastrzeżeń i oceniam wysoko. Dorobek ten spełnia kryteria

wskazane w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.)

Działając na podstawie art. 221 ust. 10-12 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.) wnioskuję o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Marcin Łukasiewicz

Warszawa, 19 października 2023